

הפטרת שמות - ספרדי

ספר ירמיה, פרק א

א דברי יְרָמִיָּה בָּרוּחַלְקִיָּה מִוּ-הַכְּנִים אֲשֶׁר בְּעֲנָתֹת בָּאָרֶץ בְּנֵיכֶם:
בְּאֲשֶׁר כִּי דָבְרֵיָהוּ אֱלֹיו בִּימֵי יְאֵשִׁיָּה בָּרוּאָמוֹ מֶלֶךְ יְהוּדָה
בִּשְׁלֹשׁ-עָשָׂרָה שָׁנָה לְמַלְכֵה גַּוְיִי בִּימֵי יְהוּזָקִים בָּרוּאָשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה
עַד-תְּסִים עַשְׁתִּי-עָשָׂרָה שָׁנָה לְצַדִּיקִיָּה בָּרוּאָשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה עַד-גָּלוֹת
יְרוּשָׁלָם בְּחִדְשָׁה קְפֻמִּישִׁי   ד וַיֹּתִי דָבְרֵיָהוּ אֱלֹי לְאָמֵר: ה בְּטָרָם
אֲצֹרֶךְ [אֲצֹרֶךְ] בְּבֶטֶן? דָעַתִּיךְ וּבְטָרָם תֵּצֵא מִרְחָם הַקְּדֹשָׁתִיךְ נִבְיא לְגַוִּים
נִתְּתִּיךְ וּנוֹאמֵר אֲתָּה אֱלֹנִי יְהוָה הָנָה לְאִינְעָתִי דָבָר כִּי-נִנְעָר אָנֹכִי
וּנוֹאמֵר יְהוָה אֱלֹי אֶל-תֹּאמֶר נִגְעָר אָנֹכִי כִּי עַל-כָּל-אֲשֶׁר אָשְׁלָחָךְ תַּלְךְ
וְאַתְּ כָּל-אֲשֶׁר אָצֹעַ תֹּדֶבֶר: חַאֲלַתִּירָא מִפְנִיחָם כִּי-אָתְךְ אַנְי לְהַצְלָח
נִאֲסִירָה: ט וַיַּשְׁלַח יְהוָה אֶת-זְדֹוֹ וַיַּגַּע עַל-פִּי וּנוֹאמֵר יְהוָה אֱלֹי הָנָה נִתְּתִּיךְ
דָבָר בְּפִיקָה: יְרָאָה הַפְּקַדְתִּיךְ | הַיּוֹם הָזֶה עַל-הַגּוֹיִם וּעַל-הַמּוֹלְדוֹת
לְגַנְטוֹשׁ וּלְגַנְטוֹז וּלְהַאֲבִיד וּלְהַרְזֹס לְבָנוֹת וּלְנָטוֹעַ:   יָא וַיֹּתִי דָבְרֵיָהוּ
אֱלֹי לְאָמֵר מִה-אַתָּה רָאָה יְרָמִיָּה וּנוֹאמֵר מִקֶּל שְׁקָד אַנְי רָאָה: יְב וּנוֹאמֵר
יָהָנָה אֱלֹי הַיְנַבֵּת לְרָאֹות כִּי-שְׁקָד אַנְי עַל-דָבָרִי לְעַשְׂתָה: יְג וַיֹּהֵי
דָבְרֵיָהוּ | אֱלֹי שְׁנִית לְאָמֵר מִה אַתָּה רָאָה וּנוֹאמֵר סִיר נִפְוּח אַנְי רָאָה
וּפְנֵיו מִפְנֵי צָפוֹנָה: יְד וּנוֹאמֵר יָהָנָה אֱלֹי מִצְפָּוֹן תִּפְתַּח הַרְלָה עַל כָּל-יִשְׂרָאֵל
הָאָרֶץ: טו כִּי | הָנָנִי קָרָא לְכָל-מִשְׁפָּחוֹת מִמּוֹלְכוֹת צָפוֹנָה נִאֲסִירָה וּבָאוּ
וּנְתַנוּ אִישׁ כָּסָאּו פַּתַּח | שְׁעָרַי יְרוּשָׁלָם וּעַל כָּל-חֹזְמָתִיךְ סְבִיב וּעַל כָּל-עַרְעִי
יְהוּדָה: טז וְדָבְרָתִי מִשְׁפְּטִי אָזְתָם עַל כָּל-רַעַתָּם אֲשֶׁר עַזְבָּנִי וַיַּקְטוּרֶל

לאלהים אחרים ויישתו למעשי ידיהם: וזהו תואר מותך וكمותך
ונברת אליהם את כל-אשר אני אצוך אל-תחת מפניהם פור-אתתך
לפניהם: יח ואני הנה נתני היום לעיר מבאר ולעפoid ברגל ולחמות
נחות על-כל-הארץ למליי יהודה לשירה לכחיה ולעם הארץ:
יט ונלחמו אליך ולא-יעיכלו לך כי אתה אני נאם יהוה להצילך:

פרק ב

א ויהי דבר-יהוה אלני לאמר: ב ה'ך וקראת באוני ירושלים לאמר בפה
אמיר יהוה זכרתי לך חסד נעוליך אהבת כל-תני לכתה אחרי במדבר
בארץ לא זרואה: ג קדש ישראל ליהוה ראשית תבואתך כל-אכליו
ואמו רעה תבא אליהם נאם יהוה: